

hvis Maffer man kan putte en Gaard; tror jeg, og lat det skulde være skadeligt for Sifferingler, har Sagen og kan Sagen gjøre gjældende. At denne Sag er bleven noget ensidig behandlet i Landstinget, kunne vi se af de Udtalelser, som der kom fra et æret Medlem, idet han fandt § 1, som handler om Glyndernuurevaad, meget rimeligt, hvortil han beklagede den Indskrænkning, der i § 2, er gjort med Hensyn til Malesnuurevaadene. Dette har et enkelt Medlem af Landstinget gjort gjældende, og det beviser netop, hvor ensidige saadanne Udtalelser ere, da det maa staa fast, at Malesnuurevaadet er det mest skadelige Medskab, og langt mere skadeligt end Glyndernuurevaadet. Dette er et Medskab, som hvilket indet ikke kan siges, at det er til Gode for Sifferiet, om det bruges hele Aaret rundt, hvortil det er godtgjort, at det her gjælder om en Klasse af Siffer, som ikke har Raad til at anskaffe det andet Medskab, og som ikke har Kraft til at arbejde om Natten. Denne Klasse af Samfundet vil jeg nødtig se behovet en saa vigtig Tid for dens Erhverv, som September Maaned er, thi Folgen deraf vil blive, at vi ville bringe en Del af vore Medborgere i Fængsel eller maasse paa Bånd og Brød, navnlig dem af disse Folk, som ere i Besiddelse af Karakter, og som ikke i saa Henseende vige tilbage for nogen af os her i dette Thing, den høttærede Minister medregnet. (Modsigelse.) Sa, jeg maa give en noiere Forklaring heraf. Disse Folk maa naturligvis begaa Lovovertrædelser, inden de blive satte i Fængsel eller paa Bånd og Brød, men bag ved dem staar der en atrlig Familie, og Sulden er et saare haardt Sværd, der kan maasse tvinge saadanne Folk til at begaa Overtrædelser mod et Bud, som i den almindelige Bevidsthed er ubilligt og uretsfærdigt. Vi ville forhindre dem, fra at benytte Glyndernuurevaadet paa den Tid, som er den bedste, og hvortil dets Benyttelse ikke er til Gode for Unglen; men naar vi forbyde dem dette, fordi det kommer til Rebellion med Malesifferiet, vil jeg nok spørge, om Mangel af os vilde være stærke nok til ikke at begaa Lovovertrædelser i saa Henseende. Jeg vil kun paasta, at der kan gives Folk med hø-

derlig Karakter og Respekt, som denne Bestemmelse, maasse vil bringe i Fængsel eller paa Bånd og Brød, fordi de skulle affonde Bøder, som Evnen her saffætter. Jeg maa derfor fremdeles meget tilvaade, at man vedtager dette Forslag. Det er ikke min Sadvane at henge saa fast ved Noget, naar det ikke for mig er en Sag, der ligger mig sædeles paa Hjertet, men jeg er daglig Vidne til, og ser, hvor urigtigt det er, at forbyde Brugen af Glyndernuurevaad i September Maaned om god Tid. (Modsigelse.)

Laberg: Jeg tror dog, at det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke saa lidt overdrev det Mønstret, det vilde medføre, at vi blive staaende ved de Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Lovforslag. Jeg tror ikke, at det, at vi forbyde at bruge Glyndernuurevaad i September Maaned, vil have til Folge, at Noget vil begaa Forbrydelse, thi for det Første er det en Tid, da de fattige kunne have Anvendelse, nok for deres Tid paa Landet, og det er ingen Landboere, der nærmest er Tale om. Selv om det er ældre Mænd, der bestjæftige sig med dette Siffer, kunne de nok finde Beshæftigelse i den Tid, thi det er jo den travleste Høstid. At der skulde være Fare for, at det skulde friste Folk til at begaa Forbrydelse, at man forbød dem at stille med Glyndernuurevaad i September maaned, er en saa stærkt farvet Udtalelse, at jeg tror, at maatte gjøre en bestemt Indsigelse mod dens Rigtighed, og naar det ærede Medlem stadig vel kommer tilbage til, at det angaar en hel Klasse af Samfundet, er det heller ikke rigtigt, thi naar man ser de Erklæringer, der foreligger fra Alle dem langsmed Limfjorden, som dette Siffer vedkommer, men det jo kun et meget lille Mindretal, der har været for, at suttage September Maaned for Indskrænkningen, medens den aller største og overveiende Del af Sifferne og deres Talamænd har været for, at indskrænke dette Siffer, og saa i September Maaned. Det forekommer mig derfor, som sagt, at det er en overordentlig stor Overdrivelse af det ærede Medlem, naar han tror, at det vil føre Folk til, at begaa Forbrydelse, at forbyde dem, at stille i